

[Halvdan Hendriksen.]

sukker ikke kan betegnes som en luksusartikel, og der kan måske også være delte meninger om, hvorvidt en del af de andre artikler, der nu belægges med indførselsafgift, rettelig kan betegnes som udprægede luksusartikler. Imidlertid skal pengene skaffes, og jeg erkender naturligvis, at de mest nødtørftige nødvendighedsartikler er undtaget fra indførselsafgiften. Det ville sikkert også have voldt store vanskeligheder i Grønland, hvis man havde belagt en vare som kaffe med indførselsafgift, således som der oprindeligt var tale om. Kaffe er en så populær drik i Grønland, at den må betegnes som en nødvendig forbrugsartikel, ikke mindst for den store og brede befolkning.

Jeg tror ikke, det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen har ret, når han før talte om, at det her drejede sig om en lov af midlertidig karakter. Det fremgår ikke af lovens ordlyd. Tværtimod må man regne med, at det er en lov, der skal bestå i mange år fremefter, hvad både bemærkningerne til lovforslaget og den højtærede statsministers fremsættelse indeholder udtalelser om, idet man til sin tid agter at sætte lovens bestemmelser i kraft i Østgrønland og Thule. Det er beklageligt, at de foreslåede bestemmelser ikke allerede nu kan komme til anvendelse i Østgrønland og Thule, men jeg erkender, at således som forholdene nu engang er i de pågældende dele af Grønland, kan bestemmelser som de, der indeholdes i det foreliggende lovforslag, ikke anvendes i disse dele af landet. Det er et minus ved lovforslaget, men forhåbentlig vil forholdene en gang ad åre — foreløbig bliver det ikke — forme sig således, at den højtærede statsminister kan få anvendelse for den bemyndigelse, der indeholdes i lovforslagets § 6, og som går ud på, at statsministeren ved indførsel til Nord- og Østgrønland kan træffe bestemmelse om pålæggelse af indtil samme afgift som fastsat ved den tilsvarende vares indførsel til Vestgrønland.

Må jeg blot til slut anføre, at der har indsneglet sig en lille trykfejl i bemærkningerne til lovforslagets § 9, hvor der står følgende:

„Lovens ikrafttrædelsestidspunkt pr. 1. oktober 1950 er fastsat.....“.

Det skal naturligvis være 1951. Vi skulle jo heller ikke gerne have flere love med tilbagevirkende kraft; denne lille trykfejl spiller naturligvis ingen større rolle.

Imidlertid er forholdet nu det, at lovforslagets bestemmelser for så vidt allerede er indført i Grønland. I går modtog jeg i min egenskab af medlem af rigsdagens Grøn-

landsudvalg en udateret skrivelse fra statsministeriet, en skrivelse, der indeholdt en række forskellige bilag, herunder en bekendtgørelse angående rekvisition og udsendelse til Grønland af visse varekategorier. Denne bekendtgørelse, der er dateret i statsministeriet den 8. marts, og som er underskrevet af statsministeren personlig, går ud på, at netop de afgiftssatser, som nævnes i lovforslaget, skal holdes udenfor Den kongelig grønlandske Handels drift og opføres på en særlig konto med henblik på at kunne stilles til rådighed for de offentlige grønlandske kasser. Dette er også i overensstemmelse med bemærkningerne til lovforslagets § 9, hvori man siger, at man for at skaffe en startkapital allerede fra 1. marts vil tage hensyn til de afgiftssatser, der er nævnt i lovforslaget, og lægge dem på varerne. Varerne vil således i Grønland blive fordyret med disse afgifter, ikke pr. 1. oktober 1951, men fra 8. marts i år.

Mit parti er rede til at stemme for lovforslaget ved sagens tredje behandling og nærer intet ønske om en udvalgsbehandling.

Oluf Johansen: I den i fjor gennemførte lovgivning om de offentlige grønlandske kasser er det bestemt, at kassernes midler skal tilvejebringes ved afgifter på visse af de til forbrug i Grønland bestemte varer, og at arten af og afgiftssatserne for sådanne varer skal fastsættes ved lov. Det er denne lovhjemmel, der søges gennem det foreliggende lovforslag. Det drejer sig altså om en art finanslov for grønlandske forhold, for så vidt indtægterne angår.

§ 1 omhandler arten og størrelsen af beskatningen pr. enhed. Man kan jo godt sige, at der, sammenlignet med vor skatte-lovgivning, ikke her er tale om nye opfindelser. Listen er ikke lang: sukker, chokolade og sukkervarer, malt, øl, spirituosa, sprit, vin, cigarer og cigarillos, cigaretter, røgtobak af forskellig art og cigaretpapir — det er hele listen.

De udgifter, der skal dækkes, andrager, såvidt jeg har forstået, kun 300 000 kr. for landskassens vedkommende og 1 200 000 kr. for kommunekasserne. — Indtægterne når jo nok højere op med tiden. Det er naturligvis de særlige grønlandske forhold, der medfører, at der kun bliver tale om denne ret ensidige beskatningsform, men den gennemføres jo i forståelse med det grønlandske landsråds beslutning, og som følge deraf mener vi fra vor side, at vi kan tiltræde den.

Jeg anbefaler lovforslaget til vedtagelse her i tinget.